

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: Ο μέγας ασκητής και διδάσκαλος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Την Δευτέρα 25 Ιανουαρίου ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στο πανηγυρίζον αριστερό κλίτος του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Πισκοπιανού, που είναι αφιερωμένο στον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Ο Σεβασμιώτατος ομίλησε στους ευσεβείς χριστιανούς περί της εναρέτου βιωτής, περί της εξαιρέτου μορφώσεως και κυρίως περί της σπουδαιότητας της θεολογικής διδασκαλίας του Αγίου Γρηγορίου, διδασκαλία που συνέβαλε στην αποκατάσταση και στερέωση της Ορθοδόξου Πίστεως ανά την Οικουμένη:

«Ο Άγιος Γρηγόριος, ο Άγιος Ιωάννης, ο ηγαπημένος φίλος του Χριστού και ο Άγιος Συμεών είναι τα μοναδικά πρόσωπα της Εκκλησίας που φέρουν την προσωνυμία «Θεολόγος». Η Εκκλησία, που είναι αρκετά φειδωλή σχετικά με τον χαρακτηρισμό ενός Αγίου ως «Θεολόγου», τίμησε τον Άγιο Γρηγόριο με αυτό τον τίτλο, αναγνωρίζοντας τη μόρφωσή του, την συμβολή του, το έργο και τον αγώνα του για την εδραίωση και την ανάπτυξη της θεολογικής διδασκαλίας. Η Θεολογία βέβαια είναι ένα χάρισμα που δεν αποκτιέται με τη μελέτη. Το κύριο γνώρισμά της

είναι ότι αποκαλύπτεται από τον ίδιο τον Θεό.

Ο Άγιος Γρηγόριος καταγόταν από την πόλη Αριανζό της επαρχίας Ναζιανζού της Καππαδοκίας. Γι' αυτό πολλές φορές καλείται και Ναζιανζηνός. Στη γενέτειρά του έλαβε την εγκύκλιο μόρφωση, ενώ αργότερα μετέβη στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και την Αθήνα –μεγάλα εκπαιδευτικά κέντρα της εποχής– για να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τις σπουδές του.

Στην Αλεξάνδρεια γνώρισε δύο μεγάλους στύλους της Ορθοδοξίας, τον Άγιο Αθανάσιο, Πατριάρχη Αλεξανδρείας και τον Άγιο Αντώνιο, τον μεγάλο ασκητή και διδάσκαλο του Αγίου Αθανασίου. Η γνωριμία του με αυτές τις δύο μεγάλες μορφές της Εκκλησίας σημάδεψε τον τρόπο σκέψης και τρόπο της ζωής του.

Ολοκληρώνοντας τις σπουδές του και επιστρέφοντας στην πατρίδα του, πορεύεται μαζί με μια άλλη μεγάλη προσωπικότητα της Εκκλησίας, τον Μέγα Βασίλειο, που είχε γνωρίσει στην Αθήνα. Οι δύο τους, Γρηγόριος και Βασίλειος, αποφασίζουν να γίνουν ασκητές και φεύγουν στον Πόντο. Εκεί, πέρα από τις προσευχές και τις Ακολουθίες που επιτελούν ως μοναχοί, ασχολούνται και με τα θεολογικά γράμματα. Εργάστηκαν πολύ και οι δύο για να αποσαφηνίσουν και να αποκρυσταλλώσουν τη Θεολογία της Εκκλησίας μέσα σε μια περίοδο αιρετικής έξαρσης και συνέγραψαν το πρώτο φιλοκαλικό έργο, διακρίνοντας τις δογματικές αλήθειες στο έργο του Ωριγένους, του μεγάλου εκκλησιαστικού ποιητού των πρωτοχριστιανικών χρόνων.

Σε αυτό το έργο περιλαμβάνονται πέντε θεολογικοί λόγοι που έγραψε ο Άγιος Γρηγόριος για το Άγιο Πνεύμα. Σε αυτούς τους λόγους στηρίχθηκε η διδασκαλία της Β΄ Οικουμενικής Συνόδου, που έλαβε χώρα το 381 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη. Σε αυτή τη Σύνοδο συμμετέχουν από Ανατολή και Δύση εκατόν πενήντα επίσκοποι για να αντιμετωπίσουν τους πνευματομάχους, οι οποίοι δεν αναγνώριζαν το Πανάγιο Πνεύμα ως ισότιμο και ισάξιο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. Οι θεολογικοί λόγοι του Αγίου Γρηγορίου ήταν όμως και η βάση για να ολοκληρωθεί, με τα πέντε τελευταία άρθρα, το Σύμβολο της Πίστεως».

Κατακλείοντας, ο σεβαστός Ποιμενάρχης ανέφερε: «Ας επικαλεστούμε τις πρεσβείες του Αγίου Γρηγορίου και των μεγάλων Θεολόγων Αγίων να μας βοηθούν στον πνευματικό μας αγώνα, να μας φωτίζουν ώστε να μεταδίδουμε βιωματικά και εμπράκτως με το παράδειγμά μας το Ευαγγέλιο του Χριστού, που κατήλθε στη γη, που από Θεός έγινε άνθρωπος για να καθάρει τους ανθρώπους από τα πάθη και τις αδυναμίες τους και να τους οδηγήσει στην θέωση».

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε και έκοψε την αγιοβασιλόπιτα επί τον εγκαινισμόν του νέου ενιαυτού της χριστότητας του Κυρίου.

Της Θείας Λειτουργίας παρέστη ο Δήμαρχος Χερσονήσου κ. Ιωάννης Σέγκος.

